

Framtíðarskúlin fyri øll

Samskúlin

Fólkaskúlin í dag er ov bókliga skipaður. Hann skapar, sum er, alt fleiri taparar. Skúlin má broytast. Ein skúli, sum bert tekur sær av undirvísing, eigur onga framtíð. Innihaldið í skúlanum má gerast meira fjølbroytt og sosialir trupulleikar mugu takast upp í skúlanum. Alt fleiri næmingar »detta niður ímillum« og talið á teimum, sum hava serundirvísing fyri neyðini, gerst størri.

Hesi vóru nøkur av teimum sjónarmiðum, sum komu fram á eini stevnu herfyri, sum felagið Javni skipaði fyri í Havn. Evnið á stevnuni var »Framtíðarskúlin fyri øll« og í hesum sambandi hevði Javni boðið skúlafólki og øðrum at leggja fyri til orðaskifti um skúlan.

At hin føroyski fólkaskúlin er í eini stórari broytingartíð, er einki at ivast í. Í hvussu er eru ætlanirnar stórar og málini, sum sett eru, høg.

Tað var Petur J. Sigvardsen, deildarleiðari á Landskúlafyrisingini, sum legði fyri. Hann segði m.a., at vit liva í einum samfelag í stórum rembingum. Trupulleikarnir av hesum enda í skúlanum.

— Fólkaskúlin í dag er ov bókliga skipaður og tí má undirvísingin leggjast heilt um, m.a. soleiðis, at sosialir trupulleikar verða tiknir upp. Ein fólkaskúli, sum bert byður næmingunum vanliga undirvísing eigur onga framtíð, segði Petur J. Sigvardsen og legði afturat, at við nýverandi skúla fáa vit alt fleiri taparar. Næmingar, sum ikki kunnu fylgja við, og hetta er ein av orsøkunum til, at alt fleiri næmingar hava serundirvísing fyri neyðini.

Smærri eindir

Petur J. Sigvardsen helt fyri, at framtíðarskúlin átti at eita Samskúlin.

— Í hesum skúla eiga øll — brekað ella ei — at fáa líka rætt. Vit eiga ikki at bólka fólk eftir brekum, og vit eiga at koma meira burtur frá floksundirvísing, segði Petur J. Sigvardsen.

— Men tað eru ymskir meinbogar at fremja málið. Tað er neyðugt við ymskum lógarbroytingum. Eisini eigur Landskúlafyrisingin at vera skipað í smærri eindir. Hann helt, at landið eigur at verða býtt í sjei fylkis-eindir og núverandi skúlanevndirnar tiknar av og í hvørjum fylki eigur ein høvuðsskúli at vera, segði Petur J. Sigvardsen.

Undirvísing í livsdygd

— Vit eiga ein goðan fólkaskúla og við endamálsgrein skúlans er einki galið. Sjálvandi kann innihaldið í skúlanum gerast betri, men hvussu fram-

tíðarskúlin kemur at siggja út, vita vit ikki. Tað verða eingi onnur enn politikararnir, sum koma at taka ta avgerðina, segði Arni Ludvig, skúlastjóri.

Arne Ludvig helt, at grunðsjónarmiðini á framtíðarskúlanum áttu at verið tey somu sum í verandi fólkaskúlalóg, sum fyriskrivur undirvísing í og um livsdygd og sum eisini greitt sigur, at øll hava rætt til undirvísing innan fólkaskúlan. Hvussu kunnu vit við hesi lóg í hondini solda nøkur børn frá, spurdi Arni Ludvig.

— Eingir næmingar eru eins. Teir skul heldur ikki gerast eins, segði Arni Ludvig, sum legði afturat, at tað verður ofta sagt um evnaveik, at tey læra minni. Og tað er beint. Av bókligum kunneika, men tá tað snýr seg um livsdygd, um livsgleði, eru tey við, eins og onnur. Og júst hesum hevur okkara